

SITUACE ZE ŽIVOTA

Dospívající děti a stárnoucí rodiče
Vybráno ze Satsangů 12.2. a 13.2.2007

Óm Šrí Paramátmane Namaha

Významným tématem je hledání vyrovnaného přístupu v rodině, protože právě v ní se odehrává hlavní část vývoje lidstva. Členové rodiny jsou vzájemně spojeni různými vztahy. Pokud se každý snaží druhé jen využívat, vznikne chaos. Naopak, když se budou snažit všichni posloužit druhým a žít pro druhé, stejná rodina se promění v nebe. Proto je tak důležité, aby se v rodině stavěli na první místo druzí. Rodinné soužití získá zcela jinou atmosféru.

Kromě péče o druhé je v rodině dalším důležitým úkolem vypořádat se s připoutanostmi ve vztazích. Silná osobní pouta k blízkým osobám jsou příčinou vašeho trápení. Jak oslabit své vazby, ale zároveň se nestát zapšklými, protože to také není smyslem lidského života? Odpoutanost nesmí zůstat strohá, proč bychom potom měli žít v rodině? Od připoutanosti se uvolníme tím, že se budeme snažit vykonávat své povinnosti v různých typech vztahů. Zároveň si můžeme v sobě představovat, že sloužíme Bohu. Bůh se rozprostírá všude. Nachází se i ve vašem manželovi, manželce, ve vašich dětech... Proto se pro vás vaše partnerka či partner nebo děti mohou stát Božstvím.

Dalším důležitým tématem jsou vztahy mezi rodiči a dospívajícími dětmi. Zdá se mi, že tento problém řeší lidé ze Západu o trochu lépe než východní kultury. Americké a evropské rodiny mají tendenci vytvářet více přátelské a rovnoprávné vztahy.

Děti velmi bedlivě pozorují jednání svých rodičů. Žádná matka ani otec by od svých dětí neměli očekávat, že budou plnit něco, co rodiče sami nedělají. Děti nesnáší nějaké proslovy a přednášky, ale dobře si všímají, jak se rodiče chovají. Jenom naše láska a pochopení může děti nasměrovat na tu správnou cestu.

Když děti dospějí, stávají se svobodnými občany. Nejsou už vašimi dětmi, ale přáteli. Můžete jim i potom přispět svou radou, ale oni ji mohou a nemusí respektovat. Rodiče by v těchto situacích měli rozvíjet odpoutanost. Udělali jste pro své děti, co jste mohli, a oni si nyní žijí nezávislý život. Nemůžete nic dělat s tím, že už vaše dospělé děti nedají na vaše rady.

Půjdete-li zmíněným směrem, jednou do vašeho života vstoupí Bůh. Budoucnost lidstva vede ke spojení s Bohem, zatímco minulostí by se měly stát charakteristiky, které máme společné se zvířaty. Tato obrovská příležitost je dostupná pouze lidem a pouze na této planetě.

Jiný hledající píše o těžkostech se stárnoucími rodiči. Starší člověk například začne zapomínat a není snadné v rodině takovou situaci zvládat. Můžete se opřít

o následující dvě instrukce či principy: Neměli byste být k nikomu připoutaní a své povinnosti byste měli plnit s láskou.

Hlavní příčinou našeho utrpení a starostí jsou naše vazby. Věnujeme-li se konání povinností, připoutanosti jdou stranou. Děláme věci prostě proto, že cítíme, že to tak máme dělat. Na tomto světě je naše bytí propojeno s ostatními. Každý jsme v něčem závislí na druhých a v něčem zase samostatní. Společnost je stejně jako rodina založena na principu: Já udělám něco pro tebe a ty zase pro mě. Každý něco dáváme a něco zase dostáváme. Pokud svůj díl povinnosti splníme bez připoutanosti, vyhneme se bolestným prožitkům a zraněním.

Je přirozené, že se nás silně dotýká, když začíná proces stárnutí zanechávat stopy na našich nejbližších - na rodičích. Duchovní cesta vám i v tomto případě může dodat sílu. Všichni zestárneme a životní energie nás postupně začne opouštět. Není v našich silách tomu zabránit. Důležité ale je být v tomto období svým rodičům nápomocní. Jednou projdeme podobným procesem i my a všechny generace po nás. Naše životy se odvíjejí podle určitých zákonitostí: narození, dětství, energie mládí, partnerské vztahy, postupné slábnutí těla, léky na našem nočním stolku a nakonec smrt.

Duchovní cesta je tím jediným způsobem jak se dostat z tohoto bludného, odnepaměti se otáčejícího, kruhu. Můžete se osvobodit už v tomto životě, v tomto těle! Neznamená to, že by se osvícený člověk vyhnul stárnutí. Přírodní zákony platí pro všechny stejně. I osvícený člověk jednou zestárne a energie ho pomalu opustí. Jeho bytí ale dosáhlo roviny Pravdy, Božství a skutečného Já, které nikdy nezestárnou. Proto se osvícený člověk vůbec procesem stárnutí svého těla netrápí.

.....